

Kvinnor för fred

*För fred på kvinnors villkor - för fredliga konfliktlösningar
information och studier om fredsfrämjande utveckling*

Nummer 1-2010

Ofog-aktivisterna Elsa Berglund, Miahabo Berkelder, Kristina Johansson och Ellen Holmström från Göteborg, vid Riksgränsen för att protestera mot den internationella militärövningen Cold response

NR 131 - 1/2010

Kvinnor för Fred, som bildades 1978, arbetar för fred på kvinnors villkor. Föreningen är partipolitiskt och religiöst obunden.

Kvinnor för Fred är medlem i många nationella och internationella freds-, kvinno- och solidaritetsorganisationer och ingår i ett nätverk med internationella förgreningar.

Kvinnor för Fred kräver stopp för kärnvapen och kärnvapenprov, kämpar mot militär rustning och vapenspridning, kräver stopp för vapenproduktion och vapenexport och en omställning från militär till civil produktion.

Kvinnor för Fred arbetar för kvinnors medverkan i konflikthandling, för mänskliga rättigheter för barn, kvinnor och män, för ökat inflytande för FN och OSSE i alla fredsprocesser och för en framtida fredskultur.

Medlemsavgift 170 kr/år i Riksorganisationen+ en mindre avgift på platser med lokalgrupper.
Fam..medl och stud 50 kr/år
Stödmedlem 100 kr/år
inklusive KFFs tidning

Kvinnor för Fred

Adress: Gamla Brogatan 27
111 20 Stockholm
Mobil:076/117 97 27
Postgiro: 439 12 25-2

Redaktion: Breda gatan 6
115 21 Stockholm
tel/fax: 08/667 97 27
E-post- kff@telia.com
www.kvinnorforfred.se

INNEHÅLL

Bör Sverige gå med i Nato? Definitivt inte!.....	4
NATO-övningen Cold Response i Norrland	5
NATOs krigsplaner för Norden!.....	6
Sverige och USA planerar bombövningar på svensk mark.....	8
Protestmarschen på fjället.....	9
En resa i Israel/Palestina och Irakiska/Kurdistan.....	10
Tala klarspråk om Marockos människorättsbrott mot Västsahara.....	11
Arktis i fokus.....	12
FN-konferens om nedrustning av kärnvapen i New York, i maj 2009.....	13
Kvinnor för Fred i Finland firade 30 aktiva år.....	14
Nya marockanska övergrepp mot västsahariska frihetsaktivister.....	15
Internationella kvinnodagen, 8 mars 2010.....	16
Fler kvinnor behövs i alla fredsbevarande insatser.....	17
Eldsjäl föreläste i Laholm på kvinnodagen.....	17
Öppet brev till utrikesministern.....	18
Samla - Kvinnor för Freds styrgrupp.....	19
Kontaktkvinnor.....	19

VAKNA!

Atomkraft det är vanvett,
vanvett utan gräns.
De forskare, som producerar
och sanktionerar atomkraft,
borde vi som är vettigt
tänkande
fatta i axlarna
och skaka
ropande:
Men vakna då
Vakna!
Innan ingen finns!

Inga Åbom Höör-Hörby

Helga Henschen

Tidningen Kvinnor för Fred

Utkommer med 4 nummer/år
Ansvarig utgivare SAMLA,
KFFs styrgrupp

Redaktör: Bibbi Steinertz,

Varje författare ansvarar själv
för sin artikel. För icke beställt
material ansvaras ej.

Omslagsbild: Ofog-aktivister
vid Riksgränsen för att protestera
mot den internationella mili-
tärövningen Cold response.

Foto: Alexander Linder,
Norrländska Socialdemokraten

Tryck:
Norra Skånes Offset Hässleholm

Kära fredsvänner

Vårdagjämningen - när dag och natt är lika långa har redan passer
dagarna är nu längre än nätterna och det känns genast lite lättare att
andas när årets långa vinter äntligen går mot sitt slut.
Extra svårt har det varit detta år inte bara för att vintern varit
bister utan även för det som håller på att hända med den svenska
allians friheten som vi envist hållit fast vid i många år och som hållit
oss utanför krig och ockupationer.

Jag tänker naturligtvis på den "smyganslutning" till Nato som blir
mer och mer uppenbar genom fler och tydligare krigsövningar på
svensk mark som regeringen säger ja till.
Det senaste är att de nu tänker tillåta att USA övar bombningar i våra
nordligaste landskap.

Om detta skriver en grupp både svenska och internationellt kända
rådgivare. "Länge har vi blivit lurade om den svenska neutralitetspo-
litiken, skriver Sven-Eric Liedman, nu försöker staten lura oss igen,
denna gång in i famnen på Nato".
Vi måste kraftfullt protestera mot denna smyganslutning som kan
tvinga oss in i motbjudande krigföring.

Information om NATOs krigsplaner för Norden är en skrämmande
läsning för alla som minns tidigare krig som ödelade stora delar av
Europa och dödade miljoner människor inom loppet av några år.
Det är av stor vikt att vi som bor i Norden får veta vad som planeras
för denna region där omkring 20 miljoner människor lever.

Ofog - denna fantastiska och initiativrika organisation -protestmar-
scherade på fjället mot militärövningarna i februari. De pekar på det
absurda i hela situationen - själv utklädda till clowner betraktar de
den militära cirkusen som en sorts clowner på sitt hemiska vis. Det
finns all anledning att vara tacksamma för deras insatser och mod.

Hela Arktis ingår i Natos planer - nu pågår en dragkamp om vem
som kan hävda territoriella krav i regionen - Natoländerna, Kanada,
Danmark, Norge och USA- eller Ryssland som hävdar att den ryska
kontinentalsockeln förlängs ända in under Arktis.

Internationella Kvinnodagen, den 8 mars 2010, blev särskilt upp-
märksam i år eftersom det var 100 år sedan Clara Zetkins, på
en Internationell kvinnokonferens i Köpenhamn, tog initiativet till
instiftandet av en speciell kampdag för kvinnor.

Men egentligen började det redan 1909, i USA, då kvinnorna, speci-
ellt inom textilindustrin, började kämpa för bättre arbetsförhållanden
och ställde krav på rösträtt även för kvinnor. Arbete, bröd och fred
var då de centrala kraven.

Men trots allt är det vår än en gång!
Men vi får för den skull inte låta
oss luras när det gäller den svenska
alliansfriheten och neutralitetspolitiken.

Varma vårhälsningar!

Bibbi Steinertz

Kvinnor
för fred

Bör Sverige gå med i NATO? Definitivt inte!”

Sakkunniga med breda erfarenheter inom bl.a. CIA, Kanadas diplomatkår och svenska försvarsmakten råder Sverige att hålla sig utanför militäralliansen.

Ett drygt 30-tal sakkunniga från åtta länder ingår i en nybildad rådgivande kommitté inom projektet Stoppa smyganslutningen till NATO!, vars huvudsyfte är att utreda och belysa “de små stegens tyranni” med vilken Sverige har dragits allt djupare in i militäralliansen

Utifrån sina breda erfarenheter inom CIA, svenska försvarsmakten, Kanadas diplomatkår, internationell forskning, de svenska och europeiska parlamenten m.m. kommer medlemmarna att bidra till projektet med kunskaper och goda råd.

Kommitténs internationella sammansättning speglar det faktum att frågan om ett eventuellt medlemskap i NATO inte enbart är av central betydelse för Sverige; den har viktiga implikationer även i ett bredare geopolitiskt sammanhang. De sinsemellan oberoende rådgivarna betraktar problematiken inom olika perspektiv, men på en punkt är de tydligt överens: Sverige bör inte gå med i NATO.

“Definitivt inte!” säger James Bissett, f.d. kanadensisk diplomat med 36 år i tjänst som bl.a. ambassadör samt direktör för invandrarverket. Svenskt medlemskap bör inte ens komma på fråga menar amb. Bissett “om inte NATO åter underordnar sig artikel 1 i sin egen stadga. Den förbjuder användningen eller hotet av våld för att lösa internationella konflikter, och föreskriver att alliansen alltid skall agera i enlighet med FN-stadgan. I nuläget har NATO blivit ett instrument för USA:s utrikespolitik och har svikit de fundamentala principer som uttrycks i artikel 1.”

Enligt David MacMichael, f.d. CIA-analytiker och medgrundare av Professionella underrättelseveteraner för förnuft i USA, bör NATO över huvud taget inte finnas kvar. “När kalla kriget tog slut och Warszawapakten upplöstes, så försvann det grundläggande skälet för NATO:s existens” hävdar David MacMichael.

”Jag hörde till de analytiker i USA som ansåg att det var i alla parter intresse - USA, Öst- och Västeuropa och Ryssland - att organisationen skulle läggas ner.

Det hade medfört att USA kunde undvika att bli indraget i konflikter som egentligen är europeiska angelägenheter, som i fallen Kosovo och Cypern till exempel. Likväl kunde europeiska länder undvika att bli indragna i USA:s militäraktioner runt om på jorden, som mycket väl kan vara irrelevant för eller t.o.m. emot deras egna intressen - med den pågående tragedin i Afghanistan som ett sorgligt exempel.”

Just för att kunna delta i USA/NATO:s militäraktioner runt om på jorden har Sveriges försvarsmakt förvandlats till en kraftigt nedbantad yrkesarmé som är riktad utomlands. Detta har skett utan någon offentlig debatt värd namnet, och det är en utveckling som djupt oroar rådgivaren Per Blomquist, ledamot i Krigsvetenskapsakademien och f.d. överste som bl.a. varit operativ chef och försvarsområdesbefälhavare i västra Sverige.

”Jag anser att svenska politiker och militärer sedan länge är vilseledda av USA/NATO:s militära tänkande, som bygger på en strategi för att tillgodose USA:s och i viss mån dess allierades globala intressen med hjälp av överlägsna anfallsstyrkor och spetsteknologi” säger Per Blomquist.

- Redan under kalla kriget tyckte jag att det vore både fel och farligt för Sverige att ansluta sig till USA/NATOs anfallskoncept med insatsstyrkor, inte minst för att det skulle innebära vad som nu har skett – nedmonteringen av den värnpliktsarmé vilken är en grundförutskättning för ett effektivt och ekonomiskt nationellt försvar. Detta har lämnat ett tomrum som, i kombination med USA/NATO:s klart provocerande expensionspolitik och Sveriges stora militärgeografiska betydelse, framstår för mig som närmast omöjligt för Ryssland att tolerera” förklarar han.

”Man behöver inte vara pacifist för att känna djup oro över en försvarspolitik som styrs av USA/NATO och som satsar allt på insatsstyrkor som inte duger till försvar av det egna landet. Den pågående smyganslutningen till USA/NATO utsätter landet Sverige för stora faror och jag kan inte se någon vetligt anledning för detta. Samtidigt ökar risken påtagligt att vi blir medskyldiga till allvarliga brott mot folk rätten och de mänskliga rättigheterna.

Att det handlar om att bidra till och ingå i USA:s värld hegemoni råder det inget tvivel om enligt grundaren av informationstjänsten Stop NATO i Chicago, Rick Rozoff, som i drygt två decennier har bevakat, analyserat och rapporterat om militäralliansen

“NATO domineras av USA och är på god väg att upprätta en global militärapparat. Sveriges ökande deltagande i alliansens aktiviteter utgör ett hot mot landets suveränitet och samtidigt bidrar till ökade spänningar i världen” förklarar Rick Rozoff.

“Om Sverige och Finland blir medlemmar, skulle det sluta de två sista öppna länkarna i en kedja som håller på att spännas längs Rysslands gräns från Arktis till Kaukasus, och därmed fullborda Europas militärisering under USA/NATO:s befäl.”

Dessa och besläktade frågor utgör sammanhanget för projektet "Stoppa smyganslutningen till NATO!" Med den rådgivande kommittén på plats, är det nu dags att sätta i gång med den medborgarutredning som förordades av det ursprungliga förslaget till projektet.

I detta syfte har det gjorts ett första försök att kartlägga de små stegens tyranni så som den har utövats från efterkrigstiden till idag. Titeln på redogörelsen är "Från Neutralitet till NATO" och den är avsedd att ge en inledande referensram för arbetet med utredningen.

Frågan är ytterst angelägen anser författaren och idéhållaren Sven-Eric Liedman. "Länge har vi blivit lurade om den svenska neutralitetspolitiken" noterar han. "Nu försöker staten lura oss igen, denna gång in i famnen på NATO. Därför är det viktigt att vi väcker opinion mot denna smyganslutning, som i slutändan kan tvinga oss in i lika oönskade som motbjudande krigsföretag."

Här följer hela listan på rådgivarna. Ytterligare detaljer om deras bakgrunder m.m. finns på följande webbadress <http://www.stoppanato.se/utred/radkom.htm>

Sverige

Stefan de Vylder
Per Blomquist
Arvid Cronenberg
Lars Drake
Aant Elzinga
Per Gahrton
Christian Hårleman
Sven-Eric Liedman
Ingela Mårtensson
Lennart Palm
Bengt Silfverstrand
Gunnar Westberg
Jan Öberg

Frankrike
Diana Johnstone

USA

Francis A. Boyle
Jonathan Feldman
Joseph Gerson
Saul Landau
David MacMichael
Gareth Porter
Rick Rozoff

Den rådgivande kommitténs medlemmar är sines emellan oberoende och skriver inte nödvändigtvis under projektets alla aspekter.

Deras deltagande är begränsat till att bidra med råd och kunskaper, när och iden utsträckning som var och en själv väljer.

Stoppa smyganslutningen till NATO!

Kontakt: Al Burke, samordnare, Tel. 08 - 731 92 00

E-post: samordna@stoppanato.se

Internet: <http://www.stoppanato.se>

Stoppa smyganslutningen till NATO!

14 februari 2010

NATO-övningen Cold Response i Norrland

Den årliga militärövningen Cold Response 2010 genomfördes 17 februari – 4 mars med utgångspunkt i Nordnorge. Men för första gången kom delar av övningen att genomföras på svensk mark.

Kvinnor för Fred i Kiruna har haft Appellmöte på torget i februari med stor mediebevakning av Same TV, sameradion, SVT-Nordnytt och Norrländska Socialdemokraten.

Förband från NATO och dess Partnerskap för Fred deltog. Totalt ca. 9000 soldater från 14 nationer; Sverige bidrog med ca.1000.

Den 18 februari inleddes övningen med transporter till Nordnorge. Under tiden 27 februari - 5 mars genomfördes omfattande militära övningar med en stor mängd fordon och soldater, främst på och vid sidan om väg E10 samt på särskilt upplagade ytor i Abisko och Riksgränsen.

Enligt Försvarmakten: "Regeringen har gett klartecken för genomförandet i Sverige inom ramen för det nordiska försvarssamarbetet."

Gun-Britt Mäkitalo

Kvinnor för Fred i Kiruna

Ytterligare detaljer på Försvarmaktens webbplats:

<http://www.mil.se/sv/Om-Forsvarsmakten/Verksamhet/Ovningar/Cold-Response-2010/>

NATOs krigsplaner för Norden!

Allt sedan början av detta år har USA och NATO upprepade gånger, i ord och i handling, visat sina avsikter att göra anspråk på och utvidga sin militära närvaro i vad de kallar höga norden: det arktiska området och haven som gränsar till området: Barents hav, Norska havet och Balticum.

Washington hänvisade till presidentens nationella säkerhetsdirektiv nr 66, den 12 januari 2009, vilket inkluderar det krigiska påståendet att USA har långtgående och grundläggande nationella säkerhetsintressen i den arktiska regionen, inkluderande robotförsvar, radarvarnings- anläggningar; utplacering av havs- och flygsystem för strategiska truppflyttningar till havs, strategisk avskräckning, marin närvaro, och marina säkerhetsoperationer. Senare samma månad genomförde NATO ett tvådagars seminarium om säkerhetsplaneringen i höga norden. Denna konferens hölls i Islands huvudstad Reykjavik. Närvarande var NATOs generalsekreterare och höga militära befälhavare. NATO-ländernas ansträngningar under de senaste månaderna, både enskilt och kollektivt, att öka sin militära närvaro och krigsförmåga i höga norden, har ökat dramatiskt.

Sverige: NATOs provområde och krigsområde

Den alarmerande och aggressiva kampanjen exemplifieras av den 10-dagar långa krigsövningen Loyal Arrow 2009. En militärövning som genomfördes i Sverige och beskrevs av en stor daglig tidning i USA som "NATOs snabbinsatsstyrka på krigsfot i svenska Lappland." bestående av "Tio länder, 2000 soldater, ett attack hangarfartyg, 50 stridsflygplan inklusive USAs F-15 Eagle, som deltar i krigsövningar nära de omstridda arktiska territorierna." Samma källa reflekterade: "Att välja denna plats för krigsövningar visar på den växande strategiska betydelsen av Arktis, där uppskattningsvis en fjärdedel av världens gas och olja finns"

NATOs websida gav följande upplysningar: "Tio NATO och icke-NATO nationer kommer att delta i en flyg-

stridsövning, LAW 09, i Sverige från 8-16 juni 2009. Omkring 50 snabba jetplan, med bas vid Norrbottens flygfält kommer att delta. Sverige deltar i övningen. Avsikten är att träna förband och delar av NATOs Response Force, Joint Force Air Components för att träna koordinering och att leda flygoperationer. Därutöver finns flygande radarstationer -AWACS- (Airborne Warning and Control Aircraft), på plats samt transportplan och helikoptrar, som stödjer krigsövningen. Några av de deltagande förbanden flygs in från baser i Norge och Finland.

"Övningen är baserad på ett tänkt scenario. I detta scenario kommer NATOs Response Force (NRF) att utplaceras i tänkta krigssituationer. NRF skapades för att förse alliansen med ett effektivt verktyg för att möta nya säkerhetshot under det 20 århundradet. Den ska kunna sättas in snabbt, den är multinationell.

Det är en gemensam styrka med modern utrustning och med en kapacitet att genomföra alliansens uppdrag varhelst och närhelst det behövs, enligt North Atlantic Council.

"Omkring 800-900 soldater från Tyskland, Finland, UK, Italien, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Turkiet och USA deltar."

USAs flygpersonal flögs in från USAs bas i England, Mildenhall, och flyg-och markpersonal flögs in från USAs flygstyrkor i Europa och förenade sig med militära förband från 10 nationer den 8 juni-09.

Krigsspelen har sin bas i norra Bottenviken i norra baltiska havet och är den största flygstridsövning någonsin i områdets historia.

Den 8 juni -09 rapporterades att den NATO -ledda flygstridsövningen Loyal Arrow inleddes i norra Sverige. Det brittiska hangarfartyget HMS Illustrious med 1000 soldater anlände till Bottenviken. 50 stridsflyg och 2000 soldater, hangarfartygspersonal inkluderat, från tio länder deltog, i vad som anses vara den allra största flygstridsövningen någonsin i den finsk-svenska Bottenviken.

Flygfält som utnyttjas för NATOs krigsspel är Luleå flygfält i Sverige, Bodö i Norge och Oulo flygfält i Finland.

Krigsscenariot är följande: "Lapistan är ett tänkt odemokratiskt, instabilt land som leds av en militär klick som upplåter sitt land för terroristiska träningsläger. Övningen är tänkt som en träning kring en konflikt om olja och naturgas med Bothnia, ett tänkt NATO grannland. Några näraliggande länder Nordistan och Suomia, som egentligen är Norge och Finland, deltar delvis i övningen.

Allt eftersom krigsspelet fortsatte, anmälde Stefan Lindgren, vice ordförande i Afghanistansolidaritet i Sverige, övningen till diskrimineringsombudsmannen för diskriminering och menade att NATO - övningen var ärekränkande mot samerna och även mot muslimerna i Sverige. "Istan"-ändelsen avslöjar ett samband med kriget i Afghanistan.

Ursprungsbefolkningen i regionen, samerna, protesterade mot den rasistiska termen lapp - förbjuden i Sverige - men protesterade även mot scenariot för krigsträningen.

Ordföranden i Freds - och Skiljedomsföreningen, Anna Ek, ansåg att övningen ökade risken för konflikt. "Den skickar aggressiva signaler. Ska vi verkligen planera för en konflikt med Ryssland medan det fortfarande finns öppningar för samarbete i det arktiska området."

"Varken parlamentet eller försvarsutskottet var informerade om storleken på denna övning, sa Peter Rådberg, Miljöpartiet. Det ser ut som ett allvarligt försök att marknadsföra NATO i Sverige det riskerar att orsaka en militär upptrappning i en region där vi egentligen bör rusta ner".

Faktum är att denna övning liksom andra militärövningar i området har sin direkta udd riktat mot Ryssland, NATOs enda utmanare, när det gäller dess dominans över de arktiska områdena. Nätverket NATO ut ur Sverige organiserade aktiviteter i Luleå och demonstrerade mot att NATO använde Norrbottens län som träningsplats och skjutövningsfält.

Ordföranden Anna-Karin Gudmundsson ansåg: "Denna krigsövning kan uppfattas som mycket provokativ. Barents regionen med sin närhet till Arktis gör det till ett känsligt område. Med allt tal om smältande is och kamp om naturresurser kan detta se ut som en maktdemonstration av NATO". Ofog, en annan svensk fredsgrupp, annonserade att de tänkte placera ut aktivister på bombområdet nära Vidselbasen för att stoppa "förberedelserna för krigsbrott" och att förhindra NATO från att bomba området.

Gruppen gav ut ett pressmeddelande där det stod -" På samma sätt som NATO kommer vi att befinna oss i luften, till lands och till sjöss och göra allt som står i vår makt att visa att NATO, och deras verksamhet är avskyvärd och dödsbringande. NATO är ingen försvarsallians. Det är världens största kärnvapenklubb och krigsmaskin."

På övningens andra dag, den 10 juni, blev fem medlemmar av Ofog arresterade när de gick in på bombplatsen. Ytterligare sex medlemmar arresterades.

Ofog sade, när NATO, trots deras närvaro, fortsatte bomba -"Vi vet att NATO bombar civila, men detta är första gången de har hotat att bomba civila i Sverige."

Sverige är värd för övningen trots att de inte är medlemmar i NATO. På detta sätt närmar sig Sverige ännu mer till fullständigt medlemskap trots att majoriteten av svenskar inte vill.

Sverige i NATO: Neutralitet en förfluten tid

Förarbetet till Sveriges inkorporering i NATO har metodiskt planerats i årtal. I mitten av maj, uttalade Birgitta Olsson, folkpartiet, följande: "För mig, och för Folkpartiet, är det uppenbart att Sverige bör bli medlem i NATO. Politiska partier kan inte bara följa den politiska opinionen, de måste påverka den också, och isolationism är passé."

Strax därefter annonserade landets försvarsminister Sten Tolgfors, den största omstruktureringen av Sveriges väpnade styrkor i modern tid. Att Sverige för första gången på flera årtionden kommer att ha en

försvarsorganisation. Vad han avsåg avslöjades när han lade till: "Idag har vi en organisation för nationellt bruk, som baseras på värnplikt, och en annan för internationellt bruk, baserad på en yrkesarmé. Vi kommer att reformera vårt försvar som bygger på de erfarenheter vi fått i vår ledande ställning i den nordiska insatssyrkan. Vi kommer att ha ett insatsbaserat försvar i framtiden. Vi har format den nordiska insatsstyrkan tillsammans med Finland i Afghanistan".

Att Afghanistan inte var det enda skälet bakom Sveriges ökande militarisering och integration i NATOs strukturer avslöjades när Tolgfors, talade inför Loyal Arrow-övningarna i juni: "Ryssland har verkligen höjt röstläget under de senaste åren", hävdade han.

Två dagar senare besökte han NATOs högkvarter i Bryssel där han mötte Jaap de Hoop Scheffer och gav en redogörelse om de framtida förändringarna i transformeringen av Sveriges försvarsförmåga, som ska göra Sveriges styrkor mer effektiva, snabbare utplacerbara och mer kapabla att leda internationella operationer. Fyra dagar innan NATO inledde krigsövningen Loyal Arrow, förde Sveriges ambassadör i Frankrike, Gunnar Lund, fram förslaget att använda sig av den nordiska femnationerskontingenten i den europeiska insatsstyrkan "ett mycket användbart verktyg till stöd för internationell fred och säkerhet"

Den svenska regeringen beklagade att EU inte tidigare utplacerat den nordiska insatsstyrkan, med styrkor från Sverige, Finland, Irland och Estland och att EU inte gett dem grönt ljus att sända dem till Chad och den Centralafrikanska republiken förra året.

(Sverige, Finland och Irland är tremåttedelar av Europas återstående -nominellt-neutrala länder, de andra två är Schweiz och Österrike). Alla fem har utplacerat militära kontingenter av varierande storlekar för att stå under International Security Assistance Force (ISAF) i Afghanistan. I Schweiz har en fredsgrupp som kallar sig "Schweiz utan armé" anklagat regeringen för att ha försökt att dra in landet i NATO.

Norge:NATO flyttar sin militär till Arktis.

Den andra juni 2009 meddelades att Norge kommer att flytta sitt operationella kommando högkvarter i Stavanger norrut till Reitan utanför Bodö. På så sätt blir Norge det första landet att flytta sitt militära kommando ledarskap till Arktis.

Vid ett möte med NATO parlamentariker i Oslo från den 22-26 maj mötte NATOs generalsekreterare, Jaap de Hoop Scheffer, premiärminister Stoltenberg, utrikesminister Store och försvarsminister Strom-Erichsen vid en audiens med kung Harald den V. Diskussionen höll sig kring NATOs agenda efter toppmötet inklusive uppdateringen av alliansens strategiska koncept, relationen med Ryssland och nya säkerhetsutmaningar för alliansen. Vid samma möte ansågs att NATO skulle öka sin roll i nordliga norden. Kabinettssekreteraren för försvaret, Espen Barth Eide, insisterade att nordliga norden bör tas upp vid nästa omorganisation av NATO strukturen. Den norske NATO ambassadören, Kim Traavik, eskorterade de fem respresentanterna för NATO länderna på en excursion till norra Norge för att inspektera platserna för de framtida konflikterna.

En vecka innan, hade den norska försvarsministern, Anne-Grete Strom-Erichsen, beskrivit betydelsen av en gemensam position i försvars- och säkerhetsfrågor när det gäller nordliga norden. Ministrarna uppmanades speciellt att stärka NATOs relevans. Med hänsyn till Rysslands intresse både militärt och ekonomiskt rörande Arktiska havet, såg Strom-Erichsen oroande tecken på destabilisering i området.

En artikel 5-aktion avser aktivering av NATOs kollektiva militära assistans som har gjorts i det nästan åttioåriga kriget i Afghanistan. Den 6 juni rapporterades att Norge hade nått ett historiskt rekord i vapenexport och att den mesta exporten hade gått till NATOs medlemsländer samt till Sverige och Finland. Enligt den finske officeren vid den 21:a stridsskvadronen, en kapten som ville vara anonym, med hänsyn till regeringens politik, menade att den veckolånga övningen med Navy F-18 Hornet och KC-135 Strato-

tanker var ett sätt att möta kraven att kunna placeras utomlands och delta NATO:s styrkor. Finland är inte medlem i NATO men i Partnerskap för Fred, ett fredsprogram som USA:s flygvapen i Europa också stöder. Enligt rapporten är det första gången som USA:s flygvapen i Europa utplaceras ett tankningsteam till Finland för en tankningsprocedur i luften.

Paavo Väriyrynen, Centerpartiet, finsk handels- och utvecklingsminister, sade att den regerande koalitionen med det konservativa nationella koalitionspartiet hade genomfört en stor kampanj för att forma den allmänna opinionen för ett NATO-medlemskap. Liknande initiativ, gemensamma och hemliga, har genomförts för att dra in länder i NATO, mot majoritetens vilja, bl a i Sverige och Cypern.

En turkisk general i flygvapnet som deltog beskrev programmet som i huvudsak ett nätverk som ska erbjuda en mötesplats för medlemsländerna inklusive NATO:s försvarshögskola, NATO:s Maritime Interdiction Operational Training Centre, NATO Centres of Excellence och NATO och Partnernationernas militära utbildning och träningscenter. Den tre dagar långa konferensen var inte en bilateral affär mellan NATO:s högkvarter i USA och Finland. Den tog in medlemmar från inte mindre än fem olika kontinenter.

NATO integrerar Finland som har en 1300 km lång gräns med mot Ryssland

I maj hölls ett nordiskt försvarsministermöte - med Sverige, Finland, Danmark, Norge och Island. Mötet hölls i Finland där de diskuterade säkerhetsutvecklingen i norra Europa och utbyte åsikter om de pågående förändringen av de nationella försvarsprocesserna. De utvärderade också de gemensamma utmaningarna i Afrika och Afghanistan.

Försvarsministrarna diskuterade även utvecklingen i nordliga Norden och möjligheterna för ett nordiskt samarbete i denna region. De diskuterade även möjligheterna för ökat nordiskt samarbete i Baltikum.

En vecka därefter befann sig USA:s flygvapen i Finland för att träna sina kompanjoner att fylla bränsle i

stridsplan i luften som sker vid långt-flygande krigsuppdrag.

"För första gången i konferensens historia kommer också en representant från Australien, ett NATO-kontakt land, att delta i diskussionerna."

Nato har 26 medlemmar, det finns 25 Partnerskap för Fred - kandidatländer, sju medlemmar i Medelhavsdialogen, sex i Istanbulinitiativet (Persian Gulf samarbetsrådet) åtskilliga kontaktländer som Australien, Nya Zeeland, Japan, Syd Korea, m fl.

Antalet är nu nära en tredjedel av jordens 192 länder. Samma dag som NATO:s konferens i Finland avslutades arresterades sex fredsaktivister för att ha målat NATO-symbolerna i blodrött på väggarna på finska försvarskommandots högkvarter i Helsingfors.

Gruppen - Muurinmurtajat-lämnade ett pressmeddelande där de sade att de ville uppmärksamma att Finland rent praktiskt förts militärt närmare NATO vid försvarskommandot.

Fem dagar senare undertecknade NATO:s Consultation, Command och Control Agency (NC3A), ett Memorandum of Understanding med Finland när det gäller försvarsteknologi.

Sverige var det första partnerlandet att underteckna en liknande överenskommelse med NC3A år 2007. Samma dag inledde Finland sin största militär övning på årtionden.

Rick Rozoff

Artikelns originaltitel:

NATO's War Plans For the High North.

Översättning, Agneta Norberg

Artikel är hämtad från Stop NATO

Sverige och USA planerar bombövning på svensk mark

Försvarsmakten planerar att anordna en bilateral militärövning i Norrbotten i sommar där Sverige ska öva stridsflygning tillsammans med det amerikanska flygvapnet.

Övningen är tänkt att hållas under två veckor i slutet av juli och början av augusti och under övningen planeras bombfällning av övningsammunition vid skjutfältet Lomby i Norrbotten

Syftet är att förbättra de svenska flygstyrkrafternas förmåga. Om regeringen inte motsätter sig försvarsmaktens planer kommer ett 20-tal amerikanska stridsflygplan och närmare 250 amerikanska soldater stationeras på flygflottillen F 21 i Luleå i slutet på juli.

Överstelöjtnant Klas Pettersson vid Försvarsmakten säger till webbtidningen [Riksdag & Departement](#) att det är viktigt för Sverige att förbättra samarbete och operativ förmåga med andra länder

- USA är en viktig partner för oss, det kommer man inte ifrån. Sverige har ju inget stridsflyg i Afghanistan, men USA:s stridsflyg där kan ju komma att utnyttjas av svensk trupp också, säger han och påpekar att skadade svenska soldater i Afghanistan har transporterats med amerikanska helikoptrar.

Förra sommaren 2009 anordnades militärövningen "Loyal Arrow" på samma ställe som den nu planerade svensk-amerikanska övningen. I förra årets övning deltog nio europeiska länder och USA, och övningen fick hård kritik för att vara ett led i en svensk smyganslutning till NATO.

Zitzer, en oberoende röst för fred

Källa till webbadress: <http://zitzer.se/sverige-usa-planerar-bombovning-pa-svensk-mark>

Protestmarschen på fjället

Den internationella militärövningen Cold response, som till viss del genomförs på svensk mark, ses av kritiker som en del i en smyganslutning till Nato. Försvarsmakten hävdar dock att det är en norsk övning med inbjudna nationer.

Ofog-aktivisterna Elsa Berglund, Kristina Johansson, Ellen Holmström och Miahabo Berkelder marscherar i protest mot den militära övningen. Foto: Alexander Linder

Militärövningen har pågått sedan den 17 februari i Nordnorge med marin-, flyg- och arméförband från Nato och Partnerskap för fred-länder. Totalt handlar det om cirka 9 000 deltagare från 14 länder, där Sverige bidrar med omkring 1 000 deltagare.

En del av förbanden fortsatte att öva i området mellan Riksgränsen och Abisko.

Det är regeringen som har gett klartecken för genomförandet i Sverige inom ramen för det nordiska försvarssamarbetet.

Men Cold response har fått kritik från flera håll, bland annat från nät-verket Ofog som sände fyra aktivister till Riksgränsen. Utrustade med dammvippa och tygblommor fortsatte de sedan in i Norge för att försöka störa övningen.

- Det är absurt med både clowner och militärer. Och de är clowner på sitt hemska vis, sade Elsa Berglund, en av Ofog-aktivisterna. De mötte ett 50-tal militärer i bandvagnar i Norge och hann demonstrera ett tag innan norska polisen skickade dem därifrån.

"Ökar spänningen"

Kvinnor för fred och Ung vänster i Kiruna fanns också på plats.

- Regeringen försöker smygansluta Sverige till Nato och vi vill uppmärksamma samma folk på detta, sade Olle Keijonen i Ung vänster. Riksdagsledamoten Siv Holma (V) är av samma åsikt.

Hon är starkt kritisk till övningen.

- Den ökar spänningen i vårt område. Vi har i decennier arbetat för en avspänning mellan öst och väst, men med Nato-ledda övningar finns det en stor risk att det uppfattas som en provokation av Ryssland, säger Siv Holma och fortsätter,

- Det är en oerhört tragisk utveckling vi står inför, där norra Sverige blir ett prov- och övningsområde för Nato. Vi vill inte utnyttjas som brickor i ett stormaktsspel.

"Ingen Nato-övning"

Men Försvarsmakten ser inte att det är frågan om en smyganslutning till Nato.

- Vi uppfattar det inte som en Nato-övning, utan en norsk nationell övning

dit Norge har bjudit in Sverige och andra länder. Några av dessa är medlemmar i Nato, vilket är ganska naturligt, säger Kjell Engquist, informationschef på Norrbottens regemente. Han betonar vikten av att öva tillsammans med länder som man samverkar med i skarpa lägen.

- I Afghanistan agerar vi dagligen tillsammans med Finland. Då måste allt fungera, det är sånt vi övar här, säger Kjell Engquist.

Enligt Kjell Engquist har Ryssland också möjlighet att begära inspektion om man så vill. Ömsesidigt ansvar.

Han svarar också på varför övningen ska genomföras på svensk mark.

- Är vi med i leken måste vi leken tåla och släppa in folk på svensk sida. Vi måste ta ett ömsesidigt ansvar i det nordiska samarbetet, säger Kjell Engquist.

Alexander Linder
Norrländska Socialdemokraten
alexander.linder@nsd.se

Kvinnor
för fred

En resan i Israel/Palestina och Irakiska/Kurdistan

Karin Jonegård och Maria Hagberg

Irak/Kurdistan

I januari åkte Karin Jonegård och Maria Hagberg till Irak/Kurdistan. Det var Karins första besök i regionen och Marias fjärde.

- Vi hade hög ambitionsnivå och avsåg att genomföra minst en intervju per dag till den rapport vi tänkte skriva. Vi installerade oss på ett medelbra hotell i centrala Suleymania. Karin blev chockad över hur könssegregat samhället var, långt värre än hon kunnat föreställa sig. Kort efter vår ankomst dök vår blivande tolk (och guide) Biza upp. Henne hade Maria lärt känna vid ett tidigare besök i regionen. Hon talade både svenska och sorani, den lokala dialekten, flytande. Vi besökte ett flertal kvinnoorganisationer och gjorde viktiga upptäckter för vårt arbete.

- På fritiden umgicks vi med både Bizas familj och Awaz (Amez grundare) familj. Utanför familjerna finns inte mycket umgänge och det är ovärderligt med sociala kontakter för att inte känna sig isolerad som utlänningsberättar Maria.

- 2009, mötte jag en norsk biståndsarbetare som sagt upp sitt kontrakt eftersom hon höll på att förgås av den sociala isoleringen. "Ingen umgås utanför familjen", sa hon.

Det är dock en sanning med modifikation då föreningsverksamheten växer i samhället, inte minst antalet

kvinnoorganisationer. En dag besökte vi Amez organisation, som Kvinnor för fred har ett flerårigt samarbete med. Vi var där ombudade att möta en islamistisk organisation som blivit mycket upprörd av ett material om "slidkransen" som RFSU i Sverige framställt och översatt slarvigt. Reaktionen hade inte låtit vänta på sig då islamisterna hotat med att bränna ner Amez till grunden. Vi redde ut det i ett samtal så tillvida att vi lovade att sända RFSU ett klagobrev när jag återvände till Sverige och att sedan översätta kopia på brev och svarsmeddelande från RFSU till dem och svensk media och med det lät de sig nöja. Det är dock inget material vi kan använda rakt av tyvärr! Trots ett stort behov.

Vi var udda som två ensamboende kvinnor på hotellet. Alla var väldigt måna om vårt välmående men de var också mycket undrande. En kväll då vi var bortbjudna på middag råkade Karin olyckligtvis riva ner hela gardinuppsättningen i de ovanligt höga fönstren. Vi gjorde tappra försök att reparera skadan. Karin som var längst av oss försökte flera gånger sätta tillbaka gardinstången utan resultat. Jag gick slutligen ner i receptionen och hämtade upp portiern.

Han ropade "Oh my Good" när han såg vad vi ställt till med och trots att han var kortare än oss båda envisades han med att försöka sätta upp gardinen igen. Det slutade inte bättre än

att han fick gardinstången i skallen och då höll vi på att fullständigt explodera i skratt. Han fick rådet av oss att återkomma senare och ordna det under tiden som vi var bortbjudna på middag, vilket han tacksamt gjorde.

Israel-Palestina

I februari åkte vi iväg på nytt denna gång med målet Israel/Palestina. Vi tog in på ett litet familjehotell i Tel Aviv de första nätterna. Vår föreställning om Israel som ett ganska modernt samhälle grusades snabbt genom de intervjuer vi gjorde och hur det såg ut när resan styrdes mot de inre delarna av landet.

Vi började vår rapportturné i de norra delarna, i Haifa. Det som framkom ganska omgående var att det är strikt uppdelning mellan de olika områden som styrs av palestinier respektive israeler. Klart framkom också att de inte kunde arbeta gränsöverskridande mellan de olika kvinnoorganisationerna särskilt inte efter den andra intifadan. Vid besöken på Isha l'Isha i Haifa som betyder Kvinna till Kvinna fick vi bland annat veta att man har fyra lagar att tillgå i Israel, en civil, en judisk, en muslimsk och en kristen. Det är bara att välja, fast de religiösa domstolarna är ofta billigare.

Vi fick göra två besök i Haifa där det andra besöket var otursförföljt då det gällde resandet. Vi missförstod anvisningar på stationen och åkte med fel tåg ett långt stycke söderöver mot vad vi skulle och fick ta en taxi tillbaka. Vidare såg vi varje dag massor av unga soldater fr a unga män som transporterade sig själva och sina vapen med de allmänna kommunikationsmedlen. Vi såg också ett ofattbart stort antal unga ortodoxa judar, vilket senare fick sin förklaring. Enda godtagbara skälet att slippa göra militärtjänst var djup religiositet. Vilket val, pest eller kolera!

Några dagar ägnade vi åt de palestinska delarna fr a Västbanken, östra Jerusalem och Betlehem. Vi träffade en god vän till Maria, Diana Mubark, en fantastisk kvinna som numera är socialchef i Betlehem. När vi väl hit-

tade henne på sitt kontor, nerklämt i en källare under de palestinska partilokalerna, möttes vi av ett varmt och generöst mottagande. Hon fick klientsamtal under tiden och arbetade hela tiden. I Betlehem har de valt att inrätta ett kvinnohus som även innefattar skyddat boende. Vi besökte även det och att de valt att ha ett öppet skyddat boende hade sin bakgrund i att de annars utsattes för grov ryktes-spridning och för att kvinnorna inte vågade söka hjälp då. I Betlehem arbetade man aktivt med familjerna något vi efterlyst i Sverige i årtal.

Senare besökte vi Ramallah och Nablus där det var betydligt tuffare att hantera hedersproblematiken. Skyddade boenden behövde både vakter och övervakningskameror, de uppsökande verksamheterna måste ha tuffa förhandlingar med klanledare och religiösa ledare innan de tilläts informera i byarna. Vid ett tillfälle i norra Västbanken mordhotades skådespelare som arbetade med kvinnofrågor i upplysningssyfte för att de inte bar slöja.

På Västbanken gäller sharialagar (för muslimerna, som är i majoritet) och även en gammaldags jordansk lagstiftning som ser förmildrande på "hedersmord". Den lagen är reviderad i Jordanien, men inte på Västbanken.

-Vi kan, från båda resorna, och efter samtal med ett stort antal kvinnor konstatera att våld och hot på grund av föreställningar om heder som syftar

på kontroll av sexualitet och heterosexuella förhållanden har en lång tradition från de religiösa texterna och traditioner om egendomsäga som ser kvinnan som ett "avelsboskap" och som en materiell ägodel i ett patriarkalt samhälle.

Konfliktsituationerna (uppmuntrade av omvärlden inte minst Sveriges vapenexport) befäster detta tänkandet. - Tack vare kvinnokamp, kyrkans minskade makt och fred har vi nått en bit på vägen i Sverige men det är ett globalt arbete som måste göras som kräver internationellt samarbete.

Det arbetet gynnas inte av en postkolonial inställning hos en del svenska feminister och forskare som förnekar förekomsten av hedersrelaterat våld och förtryck. Vi ska acceptera olikheter, men vi ska inte acceptera övergrepp.

Maria Hagberg och Karin Jonegård, Kvinnor för fred

Resorna genomfördes under januari och februari 2010 och har gett mycket värdefull information som kommer att sprida till berörda både i Sverige och på plats i Irak/Kurdistan respektive Israel/Palestina.

Utförligare rapport är under sammanställning.

Tala klarspråk! om Marockos mäniskorättsbrott mot Västsahara!

Aminatou Haidar

Vi har kunnat följa Aminatous kamp i svenska medier under november och december 2009.

Hon berövades sitt pass då hon återvände hem från USA där hon hämtat ett prestigefyllt MR-pris, deporterades till Spanien, som mot alla konventioner accepterade inresan.

Genomförde en internationellt uppmärksammas, 32 dagar lång hungerstrejk på Lanzarotes flygplats.

De internationella protesterna tvingade Marocko att ge efter. Den fysiskt försvagade Aminatou återvände som segrare i den konfrontationen.

Men efter hemkomsten befinner hon sig i praktiken i husarrest.

Alltså, kampen för de mänskliga rättigheterna måste fortsätta!

Omvärlden måste nu tala klarspråk, kräva att brotten mot de mänskliga rättigheterna omedelbart upphör och att de politiska fångarna släpps fria!

Västsaharaaktionen
www.vastsaharaaktionen.se

*Kvinnor
för fred*

På besök hos Amez i Halabja. Till höger om Karin står vi oerhört kompetenta tolk Biza som hjälpte oss oerhört

Arktis i fokus

Arktis har kommit i fokus den senaste tiden eftersom klimatförändringen leder till att isskorpan smälter undan och skapar nya förutsättningar för transporter och tillgång till energi. FN:s klimatpanel har förutspått att Arktis inom några decennier kan vara praktiskt taget isfritt.

Nya transportvägar

Regionen kring Barents hav kan bli den hetaste ekonomiska zonen i Europa. Då vattnet blir isfritt kommer man att kunna ta sig fram över havet under allt större delar av året. På lång sikt kommer man att kunna transportera varor till havs året om. Det har ett amerikanskt forskarteam, under ledning av klimatforskaren doktor Robert Corell kommit fram till. Då slipper man att passera genom en rad konfliktladdade områden, exempelvis Malacka-sundet, Hormuz-sundet i Persiska viken eller Suezkanalen. Det innebära stora besparingar för framtida transporter mellan delar av de ekonomiskt framgångsrika länderna i Asien och Europa.

Energitillgångar

Norra ishavets botten innehåller upptäckta tillgångar av olja och gas. USA:s geologiska undersökningsinstitut, US Geological Survey (USGS), påstår att området rymmer tre gånger så mycket naturgas som olja. Totalt tror forskarna att 13 procent av jordens upptäckta olja och 30 procent av jordens upptäckta bestånd av naturgas döljer sig under de arktiska isarna. Enligt USGS:s direktör Mark Myers har undersökningen inte genomförts för att hjälpa oljebolagen att hitta olja. Han menar att innan man kan ta några beslut om den framtida utvinningen av bränsle måste vi veta hur det påverkar utrotningshotade arter, naturfolk och planetens hälsa. (Uttalande i BBC News 2008)

Miljöorganisationer är oroliga för de konsekvenser ett eventuellt utvinande av naturresurserna skulle kunna ha på miljön inte minst djurlivet kring Arktis.

Risk för konflikter och militarisering

Ur många aspekter; klimatsynpunkt, ekonomi, säkerhetspolitik och geopolitik så kommer Arktis och Barents hav att bli oerhört intressanta. Det nya geopolitiska läget i Norra Europa kan leda till konflikter då angränsande länder gör anspråk på rätten till energitillgångar, transportvägar och fiskebestånd.

Även gamla ouppklarade konflikter kan komma upp till ytan, t ex tvister om havsgränsen mellan Norge och Ryssland.

En annan aspekt är stormakternas önskan att kunna kontrollera viktiga transportleder ur militärstrategisk synpunkt.

Risken för konflikter och militarisering i området är således påtaglig.

Norden

I juni 2008 gav de nordiska utrikesministrarna Thorvald Stoltenberg i uppdrag att ta fram ett förslag till förstärkning av det nordiska samarbetet i utrikes- och säkerhetsfrågor. Det resulterade i en rapport med 13 förslag. Många av förslagen utgår från det förändrade geopolitiska läget i Norra Europa, d v s förändringarna i Arktis. T ex föreslås:

- gemensam luftövervakning av i första hand Island
- havsövervakning av den nordliga delen av Atlanten och Barents hav ("Barents Watch") med en maritim insatsenhet
- isbrytarkapacitet för arktiska farvatten
- utveckling av samarbetet om arktiska frågor såsom miljö, klimat, säkerhet och räddning
- amfibisk enhet som på sikt ska utveckla en egen arktisk kompetens.

USA

USA har antagit riktlinjer för amerikanska flottan i Arktis ("Navy Arctic Roadmap"). Ur detta dokument som offentliggjordes den 10 november 2009 står att läsa:

"USA har ett brett och grundläggande nationellt intresse i Arktisregionen

Ingela Mårtensson

och är berett att operera antingen självständigt eller i samverkan med andra stater för att tillgodose dessa intressen. De inkluderar missilförsvar och "early warning" (förvarning); utplacering av sjö- och luftsystem för strategiska "sealift" (luftbroar), strategisk avskräckning, maritim närvaro och maritima säkerhetsaktioner samt garantera rätten att navigera i och flyga över området."

USA ska upprätthålla global rörlighet för sina militära och civila fartyg i hela den arktiska regionen. Senaten ska verka för att skydda och flytta fram positionerna när det gäller USA:s intressen i Arktis. Avsikten är att tjäna USA:s nationella säkerhetsintressen inklusive de maritima styrkornas rörlighet världen över. Det ska säkra USA:s suveräna rättigheter över omfattande marina områden och inkludera de värdefulla naturresurser som finns i området enligt dokumentet.

I oktober 2009 fullgjorde en amerikansk atomdriven attackubåt (USS Texas) en arktisk mission. Enligt amerikansk press bröt den igenom isen och stannade på ytan i 24 timmar.

Nato

Tre veckor efter USA:s beslut om en policy för Arktis diskuterades frågan i Nato under ett tvådagarsmöte på Island. Natos generalsekreterare och högsta militära befälhavare var närvarande på seminariet, som hade rubriken "Security Prospects in the High North" d v s "Säkerhetsutsikter i Arktis". Mötet uttalade att "High North" kommer att behöva mycket mer uppmärksamhet från alliansens sida de kommande åren.

Nato överväger allvarligt att etablera militär närvaro i Arktis. Anledningen är den globala uppvärmningen och Arktis nedsmältning. Nato ser detta som en möjlighet för expansion.

Vidare konstaterades att "När man beaktar det faktum att alla Arktis kustnationer utom Ryssland är medlemmar i Nato, så är det helt klart vem alliansen ser som sin rival i denna region."

I natodokumentet nämns i första hand fyra operationer:

- krigföring under vatten
- militära expeditioner
- anfallskrig
- strategiska luftbroar.

Sedan mötet om Arktis har fyra av Natos medlemmar med långtgående territoriella krav i regionen - Kanada, Danmark, Norge och USA – rört sig militärt in i den norra polcirkeln i enlighet med alliansens förpliktelser.

Nyligen genomförde Nato övningen "Cold Response" i Norge och Sverige (18 februari – 5 mars 2010). Målet för övningen var att öka förmågan för deltagande förband att ingå i en

multinationell styrka med armé-, marin-, flygförband samt hemvärn och tillsammans genomföra operationer under svåra vinterförhållanden. Denna övning ska ses som en del i Natos intresse för Arktis.

Totalt deltog cirka 9000 soldater från 14 nationer i övningen varav cirka 1000 från Sverige. Övningen utgick från två fiktiva länder i nordvästra Skandinavien; Northland och Eastland. Scenariet var: "Under många år har Eastland hävdat sin lagliga rätt att få tillgång till Narviks hamn och till de olje- och gastillgångar som finns på norra Helgalands kust. Eastland har på senare tid även hävdat att en ny gräns ska dras, vilket skulle innebära att Ofoten och Lofoten tillhör Eastland. Eastland har framryckt in över Northland sydöstra gräns ner mot Narvik/Bogen och ska nu pressas tillbaka i en multinationell operation."

Det är inte så svårt att tolka detta scenario som en kommande konflikt i Arktisområdet. Övning gjordes inom

Partnerskap för Fred, men Ryssland var inte inbjuden att delta.

Ryssland

I augusti 2007 dök två ryska ubåtar ner till havsbotten under Nordpolens is och placerade en rysk flagga som en markering på Rysslands anspråk. Det ryska utspelet satte fart på debatten.

Ryssland hävdar att den ryska kontinentalsockeln från Sibirien förlängs på havsbotten ända in under Arktis av en bergskam, Lomonosovkedjan. Påståendet avvisas av de övriga länderna som delar på havsbotten under Arktis nämligen Kanada, USA, Norge och Danmark. Alla fem har dock enats om att låta FN:s sockelkommission avgöra striden.

Ingela Mårtensson

FN-konferens om nedrustning av kärnvapen i New York i maj 2009

Flera liknande konferenser har hållits tidigare, men kärnvapen har ju inte avvecklats helt. Det är mycket viktigt att det årets konferens verkligen fattar bindande beslut om förbud mot alla slags kärnvapen.

Kärnvapen medför ju faror och hälsorisker redan vid brytningen av det uran, som skall ingå i vapen. Uranets olika isotoper sänder radioaktiv strålning som omvandlas till radioaktiva isotoper av andra tunga grundämnen. Radioaktivt stoft sprids med vinden och kan skada hjärta, lungor, njurar och andra organ.

De senaste cirka tjugo åren har man i flera krig använt vapen med så kallat utarmat uran, på engelska depleted uranium, DU.

DU-kulor kan skjutas genom pansaret hos en stridsvagn. Vid explosion av en DU missil sprids radioaktiva partiklar som utsänder alfastrålning, varvid bland annat skelett och lymfkörtlar skadas allvarligt.

Under Gulfkriget 1991 brann ett lager med mer än 600 DU-kulor i södra Irak, och då utsattes otillräckligt skyddade och otillräckligt informerade soldater och civila för strålning. Radioaktivt informerande och lagring av DU-vapen förekommer i flera länder. Olyckstillbud har inträffat med spridning av radioaktiva partiklar.

Vetenskapliga undersökningar på 1990-talet visade på en ökning sedan 1991 i krigsområdena i södra Irak av antalet cancerfall - bland annat leukemi. Man fann att användningen av DU var orsak till utbredningen av cancer där, då DU-utsatta soldater jämfördes med en kontrollgrupp. (Det var vid Gulf-krigets början, som befälhavaren general Swartzkopf sade till soldaterna: "Och så kommer ni snart hem igen") Lämna han någon annan viktig information om kriget?

Det finns personer och organisationer som har förnekat att det skulle finnas något samband mellan krigsveteranernas sjukdomar och DU-vapnen.

Man har hävdat att soldaterna bara hade drabbats av "postkrigstraumatisk stress"

Det finns ju internationella förbud mot bland annat biologiska och kemiska vapen. Sedan 1970-talet finns en konvention som förbjuder utveckling, produktion och lagring av biologiska vapen. Sedan 1990-talet finns en liknande konvention om kemiska vapen.

Nu behövs det verkligen en fungerande konvention som förbjuder alla slag av kärnvapen! En stark opinion i många länder bör kunna trycka på regeringarna, så att dessa med kraft påverkar årets FN-konferens om kärnvapen ned rustning.

Kärnvapnen måste försvinna från jorden!

Thorild Dahlgren, Gävle

*Strävet
för fred*

Kvinnor för fred i Finland firade 30 aktiva år

Ett 60-tal personer mötte upp på Fredsstationen i Helsingfors på FN-dagen den 24 oktober-09, för att delta i nätverket Kvinnor för freds 30-årsjubileum.

Eftermiddagen ägnades åt ett seminarium som vid sidan av historiska återblickar och presentation av dagens verksamhet också innehöll en vetenskaplig analys av hur den feministiska freds rörelsen har påverkat och fortsätter att påverka världen. Kvällen ägnades sedan åt ett samkväm med mat och dryck där den livliga diskussionen interfolierades av sång och dikt och dramatiska och dråpliga återblickar på de stora fredsmarschernas strapatser och gråterskornas aktioner.

Rörelsen uppstod spontant i Norden i hotande världsläge

Seminarieprogrammet inleddes med en historisk återblick av Hilikka Pietilä. Hon konstaterade att det redan tidigare fanns kvinnorörelser för fred, kändast är WILPF (Internationella kvinnoligan för fred och frihet) som har fungerat sedan första världskrigets dagar. Kvinnor för fred uppstod som en spontan kvinnorörelse i flera nordiska länder samtidigt som en reaktion på de allvarligt försämrade relationerna mellan stormakterna. 1979 beslöt Nato placera ut 572 medeldistansmissiler med kärnspetsar i Västeuropa som en motvikt till Sovjets SS-20-missiler. Situationen komplicerades också av att Sovjet gick in i Afghanistan och av att personalen på USA:s ambassad i Teheran togs som gisslan. Krigsskräcken och pessimismen grep omkring sig i Europa. Då gick kvinnor i de nordiska länderna ut med en appell där man betonade fredens värde och krävde ett återupptagande av nedrustningsförhandlingarna. På några månader samlade man in nästan 500 000 namn i de nordiska länderna, 75 000 av dem i Finland.

Appellen och namnen överlämnades

sommaren 1980 till FN:s generalsekreterare på öppningsdagen av FN:s kvinnokonferens i Köpenhamn. En glad överraskning var att motsvarande namninsamlingar inlämnades av tyska och schweiziska kvinnor som hade fått tag på den nordiska appellen. Appellen skickades också till president Jimmy Carter och generalsekreterare Leonid Brezjnev.

Tre stora fredsmarscher mot kärnvapen. Mest känt är nätverket Kvinnor för fred för de tre stora fredsmarscher som genomfördes i början av 1980-talet.

Den första marschen gick sommaren 1981 från Köpenhamn till Paris.

Kärntruppen utgjordes av ett tjugotal kvinnor från varje nordiskt land, men på de orter som marschen passerade anslöt sig folk spontant och tåget bestod tidvis av tusentals personer. Marschen inspirerade de brittiska kvinnorna till den legendariska långvariga belägringen av militärbasen i Greenham Common.

Sommaren 1982 gick marschen från Stockholm till Leningrad, Moskva och Minsk.

Under förberedelserna hade de nordiska kvinnorna vissa problem med att få tillstånd att ha sina egna slagord som behandlade öst och väst på samma sätt. Det var första gången som representanter för Sovjet gick med på att förhandla med en oberoende fredsgrupp från väst.

Den tredje marschen gick 1983 till New York och Washington

- och väckte mindre intresse hos medierna och befolkningen än de två första, kanske delvis på grund av att de bilburna amerikanerna sällan personligen konfronterades med marschdeltagarna. Deltagarna måste också åka buss för det mesta, fast vissa av dem tidvis försökte ta sig fram bland läskburkarna och avfallet längs motorvägen.

Fredens positiva värden betonas

Den feministiska freds rörelsen betonar fredens positiva värden. Också till det yttre har man betonat glädje och skönhet. Fredsmarschernas fanor och banderoller prunkade i regnbågens alla färger och deltagarna var klädda i glada sommarklänningar och pryddes med blomsterkransar. Man vill också gå till botten med krigets orsaker. Vår kultur är genomsyrad av militarism och kapitalism och kärnvapnen är bara toppen av isberget. Ekonomin bygger på konkurrens och vinstmaximering och ökar diskriminering och konflikter. Att hugga av toppen på isberget räcker inte, hela isberget måste smältas ned.

Aktuell fråga: uranbrytningen

Kvinnor för fred motarbetar också civil kärnkraft på många olika sätt. Till de mera uppmärksammade aktionerna hör de s.k. gråterskornas besök i riksdagen och hos olika beslutsfattare. Ulla Klötzer talade på seminariet om den aktuella problematik som engagerar den feministiska freds rörelsen. Det främsta bekymret i Finland är hotet om uranbrytning. Internationella bolag har mutat in ett antal områden för provborrning. En inmutning finns alldeles vid Koli, vilket innebär ett katastrofhot för nationallandskapet. Men det är inte bara en fråga om skönhetsvärden. Uranet är giftigt. Urangruvorna är dagbrott, man tar det översta uranlagret som är kommersiellt lönsamt och lämnar sedan gruvan utsatt för väder och vind. Resultatet blir att jorden och vattnet förgiftas, i förlängningen påverkas naturligtvis människornas hälsa. Risken är att fattiga kommuner kortsiktigt ska tänka på de arbetstillfällen som en

gruva innebär, den enda räddningen är starka lokala proteströrelser. Sådana finns också lyckligtvis men de får liten uppmärksamhet i de stora medierna. Kvinnor för fred reser runt i landet och sprider information om uranbrytningens risker.

Internationellt finns det också ett annat stort uranproblem. Bl.a. USA:s vapenindustri använder utarmat uran (depleted uran), som är en fara utom för den s.k. fienden och också för de egna soldaterna. Utarmat uran är en biprodukt vid framställningen av reaktorbränsle och har bara utarmats på den del som duger som reaktorbränsle. Uranet deponeras i kroppen i olika organ, särskilt skelettet och njurarna.

Kvinnor för fred bidrog till samhällsomvandlingen i Östeuropa

Pirkko-Liisa Rauhala presenterade en socialpolitisk analys av rörelsen. Kvinnorna förstod att ta krigsrädslan på allvar, fast den sortens kunskap ofta negligeras. Kvinnorna kastade av sig offerrollen och blev aktörer. Det är viktigt att handla både på topplanet och på gräsrotsplanet, men kvinnorna har haft svårt att ta sig in i institutionerna på topplanet. Kvinnornas fredsrörelse bidrog till den fredliga systemförändringen i Östeuropa, hävdade hon.

Kontaktperson

Kvinnor för fred är inte en organisation utan ett icke-hierarkiskt nätverk. Samarbetet med nationella och internationella rörelser och organisationer är aktivt. Kontaktperson är Lea Launokari, som också kan kontaktas på svenska. Hennes mejladress är förnamn.tillnamn@nettilinja.fi.

Inger Wirén

Inger Saunalahti, DataPaketti

<http://saunalahti.fi/gsm/gsmdatapaketti.php>

Artikeln har ingått i Fredsposten 4/2009 - en svenskspråkig tidning för Finlands fredsförbund

Nya marockanska övergrepp mot västsahariska frihetsaktivister

Brahim Sabbar, förgrundsfigur och veteran i den västsahariska människorättsrörelsen, är ett nytt offer för Marockos intensifierade hetsjakt på frihetsaktivister. Övergreppet hade samma grundorsak som tillslaget på Casablancas flygplats i oktober 2009, mot Brahim Dahane, som nyligen fick det svenska Per Angerpriset, tillsammans med sex kollegor.

Brahim Sabbar, generalsekreterare i ASVDH, återvände tisdagen 9 mars tillsammans med 10 kollegor från ett besök i de västsahariska flyktinglägren i Tindouf, Algeriet. Denna gång skedde inte misshandeln på flygplatsen (El Aaiun denna gång). Istället slog den marockanska polisstyrkan till när de hemvändande nått den lokal där en stor skara medlemmar väntade för att hälsa dem välkomna hem och höra nyheter från släktingar och vänner i lägren.

Detaljerna om vad som hände är ännu få, men de bilder som nått ut är värtaliga nog. Många blev slagna och hotade. Några, bl a medlemmar i studentaktivisten Rabab Amidanes familj, har i praktiken befunnit sig i husarrest, med beväpnade poliser posterade runt huset. Rabab har just fått politisk asyl i Sverige.

Samtidigt förlängdes häktningstiden med två månader för Brahim Dahane och de som greps i Casablanca, enligt beslut av militärdomstolen i Rabat. De har nu suttit fängslade i sex månader utan rättegång.

- Den klappjakt på aktivister som kung Mohammed VI utlyste i sitt tal 6 november ifjol fortsätter alltså med oförminskad styrka, säger Sören Lindh, VästsaharaAktionen. Aminatou Haidar var ett av de första offren. Hon kunde dock vända sin olagliga utvisning till en delseger, efter en dryg månads hungerstrejk.

- EU reagerar dock inte på de tydliga signalerna. Istället kommer uttalanden om "värdegemenskap" och samförstånd efter toppmötet EU-Marocko. Det skapar tvivel om EUs vilja att leva upp till sina höga ideal om mänskliga rättigheter, säger Sören Lindh

Kontakt: Sören Lindh, Västsahara Aktioner Läs mer på www.vastsaharaaktionen.se

Brahim Sabbar och två följeslagare efter polismisshandeln

Internationella Kvinnodagen 8 mars 2010

Traditionell manifestation på Sergels torg i Stockholm - med sång och musik och många talare.

Bland andra....

Bayan Nasih
Women Aid

Maj Britt Theorin
Kvinnor för Fred

Kit Larsen Hughes
Nätverket mot
Hedersrelaterat våld
och Kvinnor för Fred

Inger Stark
Organisationen Glöm
aldrig Pela och Fadime
och Kvinnor för Fred

Arbete, bröd och fred - centrala krav på Kvinnodagen i 100 år!

På den internationella socialistiska kvinnokonferensen i Köpenhamn 1910 föreslog Clara Zetkin ett instiftande av en speciell kampdag för kvinnor. Varje år, i varje land, på samma dag, skulle fira en kvinnodag.

Syftet med den Internationella Kvinnodagen är att agitera och väcka politiskt omedvetna systrar samt att stärka den internationella solidariteten

1977 förvandlades Arbetarkvinnornas Internationella dag till en av FN sanktionerad Kvinnodag. Då vaknade intresset för denna historiska dag även bland dem som inte tidigare känt sig berörda.

(Ur Gunnel Atlestams skrift 1966)

Text:
Sharialagarna är
kvinnofientliga!

Monika Lilja och
Maria Blom t.v.
tillsammans med
Urban Cowgirl
bidrog med skön
sång och musik

Foto:
Anders Henriksson

Awaz Daleni på biblioteket i Laholm.(text t h)
Foto Susanne Jacobsson

Fler kvinnor behövs i alla fredsbevarande insatser

I år, den 8 mars, fyllde Internationella kvinnodagen 100 år. Kvinnor, som utgör hälften av världens befolkning, kämpar för samma villkor på arbetsplatserna och i det övriga politiska livet. Det vill denna dag uppmärksamma.

I år är även FN:s resolution 1325 tio år gammal, ”Kvinnor, fred och säkerhet”. Den slår fast att fler kvinnor behövs i alla fredsbevarande insatser – innan beväpnade konflikter utbryter och lika mycket vid fredsförhandlingar och ute på fältet bland fredsbevarande styrkor. Kofi Annan, FNs före detta generalsekreterare, poängterade: ”Det är bara om kvinnorna deltar, i lika hög grad och på samma villkor som män, som vi kan bygga upp de grunder som är en förutsättning för fred, utveckling, demokrati, mänskliga rättigheter, lag och ordning”. Resolutionen säger att antalet kvinnor på beslutsnivåer ska öka, på nationell, regional och internationell nivå. Vid fredsavtal ska det införas ett genusperspektiv, kvinnors och flickors särskilda behov ska beaktas när ett samhälle efter konflikt återuppbyggs.

Det är ett faktum att kvinnor som har varit utsatta för krig är rädda för beväpnade män. Till och med en kamera med teleobjektiv jagar in dödligt skräck! Så skildrade journalisten Christina Wahldén sitt möte med kvinnor på landsbygden när hon gjorde sin reportageresa i Kongo för två år sedan. Maj Britt Theorin gör i Kvinnor och konfliktlösning kvinnornas utsatthet i krig tydlig. Inte bara våldtäkt, sexuell tortyr och påtvingade havandeskap som en form av krigföring. Flyktingsströmmarna består till 80 procent av kvinnor och barn. I flyktinglägren härskar orättvis resursfördelning. Theorins slutsats är inte bara att det krävs fler kvinnor för fredsbevarande insatser men även män med icke-militära färdigheter. De manliga kollegornas medvetenhet måste öka, de måste förstå vilket utsatt läge civila flickor och kvinnor befinner sig i. Kvinnor och konfliktlösning antogs som strategiskrift av Europaparlamentet i november 2000.

Hur har denna resolution 1325 inarbetats i FN-medlemsländernas samhällen? Inte förrän i november 2008 har (endast!) elva FN-medlemsländer antagit nationella handlingsplaner för att stödja förverkligandet av resolution 1325, bland dem de skandinaviska länderna. Handlingsplanerna är ett resultat av samarbete mellan kvinnoorganisationer och regeringar innehåller konkreta strategier. I Sverige bildade sex kvinnoorganisationer samma år paraplyorganisationen Operation 1325 som publicerade en introduktionskrift om resolutionen (Fred?). Där konstateras det att kunskapen om resolution 1325 var fortfarande låg både bland allmänheten och beslutsfattare.

2010, två år senare hade Kvinnor för fred, en i paraplyorganisationen, sitt SAMLA-möte i Stockholm. Inledningsvis ville Maj Britt Theorin, Operation 1325s viceordförande, träffa SAMLA-kvinnorna. Hon hade även bjudit in Operation 1325s ledamöter. Hur bedömer de närvarande styrelsens arbete med FN-resolution 1325, ville hon veta? Det internationella arbetet och hemsidan ansågs vara positiva, även samarbetet med Operation 1325s olika grundarorganisationer i Almedalen. Några konkreta förslag kom fram: Gör gärna konkret material att användas i Almedalen och på andra ställen, gärna med frågor och svar. Arbeta gärna med studieförbunden för studiecirkel runt hela landet där man punkt för punkt går genom FN-resolution 1325. Om en sak var nämligen alla överens om, det härskar fortfarande stor okunnighet om resolutionen i Sverige. – Märkligt, hade det varit en ”manlig resolution” hade det säkerligen fått genombrott för länge sedan, hade inarbetats i utbildningar, på skolor, bland politiker och i föreningslivet. Kvinnor måste alltid ta ödet i egna händer, kommenterade senare en av deltagarna på SAMLA-mötet.

Susanne Gerstenberg

Eldsjäl föreläste i Laholm på kvinnodagen!

Hon har startat två kvinnocentrum i irakiska Kurdistan i hopp om att bidra till jämställdhet. På internationella kvinnodag föreläste Awaz Daleni på Laholms bibliotek. (bilden t.v.)

Åttonde mars 2010. Internationella kvinnodagen firas för 100:e gången runt om i världen. På biblioteket i Laholm står Awaz Daleni och berättar om sina erfarenheter. Runt 20 personer har samlats för att lyssna till hennes kamp för jämställdhet och demokrati i irakiska Kurdistan. Efter att för 25 år sedan ha flytt till Sverige i samband med kriget i Irak valde hon för några år sedan att återvända till hemlandet. Där startade hon två kvinnocentrum där det anordnas kurser av olika slag. En gång i månaden hålls även seminarier om jämställdhet och demokrati.

– Jag tänkte att jag måste göra något med allt det jag hade lär mig i Sverige. De är bra för kvinnor att byta tankar och erfarenheter med varandra, säger Awaz Daleni.

Margareta Nilsson från Laholm är en av dem som har kommit till biblioteket för att lyssna till Awaz Dalenis kamp.

– Jag kan inte så mycket om Kurdistan, men det är intressant att hon satsar just på flickor och kvinnor, säger Margareta Nilsson.

Det är Susanne Gerstenberg och Gunaino Enqvist som har bjudit in Awaz Daleni till Laholm. De är båda engagerade i FN-föreningen och Kvinnor för fred.

Tillsammans med Studieförbundet Vuxenskolan anordnar de föreläsningen på självaste kvinnodagen.

Att anordna något den åttonde mars har blivit en tradition för dem båda. De senaste åren har det blivit allt från demonstrationer till filmvisningar, men att satsa på en föreläsning är ett nytt grepp.

– Vi ville ha hit Awaz eftersom hon är en fantastisk människa. En riktig eldsjäl, säger Gunaino Enqvist.

Susanne Jacobsson, reporter Hallandsposten

susanne.jacobsson@hallandsposten.se

Öppet brev till utrikesministern

Bäste Carl Bildt!

I dina utrikesdeklarationer för 2008 och 2009 gav du tydliga besked om den svenska regeringens hållning till nedrustning. År 2008 deklarerade du att den svenska regeringen kommer att "fortsätta arbetet för rustningskontroll och nedrustning". Du hävdade vidare att provstoppsavtalet bör ratificeras av alla och att "nya initiativ kan behöva tas när det gäller att förhindra fortsatt spridning av teknologier på bl a det nukleära området".

Året därpå framförde du i utrikesdeklarationen din uppfattning att det "internationella arbetet måste intensifieras i syfte att upprätthålla och stärka icke-spridningsregimen". Samtidigt betonade du "det ansvar som dagens kärnvapenmakter har för att minska sina existerande arsenaler".

Dina uttalanden väckte förväntningar både på en minskning av den svenska vapenexporten och på svenska insatser för fred och säkerhet under det svenska ordförandeskapet i EU.

När det gäller den svenska vapenexporten kom beskedet i utrikesdeklarationen 2008 sannerligen i grevens tid. Samma år ökade vapenexporten från Sverige explosionsartat. Med 32 procent. Den riktades också i strid mot regelverket till krigförande länder, till diktaturer och till länder med allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna (Pressmeddelande från Svenska Freds den 3 mars 2009).

Kan vi förvänta oss att ditt löfte om rustningskontroll och nedrustning i 2008 års utrikesdeklaration slår igenom i redovisningen för vapenexporten från år 2009 och framåt?

- Vilka konsekvenser för ordförandeskapet i EU fick din regeringsdeklaration 2009?*
- Tog Sverige initiativ till förhandlingar om ett kärnvapenfritt Europa?*
- Ett EU utan amerikanska kärnvapen?*
- Ett stopp för utveckling av nya generationer kärnvapen inom EU?*

Washington Post publicerade den 8 januari i år en artikel där du och generalsekreteraren för Nato Anders Fogh Rasmussen utlovade starkt fortsatt militärt stöd till USA:s insatser i Afghanistan. Ni utlovade en ökning av styrkorna under Natos ledning med i första hand 7000 man, sedan ev flera. Artikeln slutar med löftet att "Europe, and Canada, will continue to be America:s allies, partners och brothers in arms".

Vår fråga Har du i EU väckt frågan om ett EU-nej till Natos kärnvapendoktrin? Enligt den internationella domstolen i Haag strider hot att använda kärnvapen mot internationell och humanitär rätt.

Den 3-28 maj i år pågår i New York en översynskonferens om NPT-avtalet om kärnvapen.

Vår fråga: Vilka åtgärder har Sverige vidtagit under ordförandeskapet i EU för att stärka konferensens möjligheter att komma fram till beslut om ett handlingsprogram för avveckling av alla kärnvapen?

Vi ser fram mot svar på våra frågor - både dem vi ställer till dig i dag och dem du fick i brev daterat den 4 juni 2009.

Uppsala den 20 februari 2010

Kvinnor för fred - Uppsala

genom

Karin Dahl

SAMLA

Kvinnor För Freds styrgrupp

GÖTEBORG

Karin Jonegård, Lars Siggegården, Utby
54 293 Mariestad, 073-621 361, karinjonegard@spray.se
Gudrun Tiber, Silvermyntsg. 9, 414 79 Göteborg
031/62 67 01, gudrun.tiber@gmail.se
Awaz Daleni, Smaragdsg.24, 421 49 Va Frölunda,
031/7146706, awazdaleni80@yahoo.se

HALMSTAD/LAHOLM

Susanne Gerstenberg, Smedjegatan 3, 312 30 Laholm
0430/129 30, susanne.gerstenberg@telia.com

HUDISKVALL/SUNDSVALL

Inger Holmlund, Hamnvägen 32, 820 76 Jättendal
0652/161 70, holmlundinger@hotmail.com>

HÖGANÄS

Maria Hagberg, Hultabogatan 20, 263 38 Höganäs
0733/48 44 00, maria.hagberg@swipnet.se

KIRUNA

Gun-Britt Mäkitalo, Lars Janssons gatan 14, 9tr
98131 Kiruna, 0980/61 386, 098061386@bredband.net

KUNGSÖR

Eva Wilks, Aspensten, 736 91 Kungsör
0227-210 64 - 070/605 36 55, eva.wilks@swipnet.se

STOCKHOLM

Lena Steinholtz-Ekecrantz, Folkungag.118-120,
116 30 Stockholm, lena.steinholtz@gmail.com
Åsa Widén, Wargentinsgatan 5 D, 112 29 Stockholm
08/654 97 17

UPPSALA

Astrid Möller, Faringe-Bärby, Johannelund
740 10 Almunge, 0174/210 57,
amjohannelund@hotmail.com
Clary Hofring, Getramsvägen 1, 743 40 Storvreta
clary.hofring, viska60@spray.se

NÄSTA SAMLA
16/4 2010

KONTAKTKVINNOR

Alingsås: Cahtarina Stenberg, Åsgatan 1
441 51 Alingsås, 0322/63 74 69

Enköping: Marianne Kekonius, Nederby Vallby,
745 98 Enköping, 0171/81 333
e-post:marianne.kekonius@lul.se

Göteborg: Gun Holmertz, Fjällkåpan 6,
42 449 Angered, 031/331 08 61

Halmstad/Laholm: Agneta Eriksson,
Gagegatan 17 302 41 Halmstad, 035/129150
e-post:eriksson.035129150@telis.com

Kiruna: Eva Jonsson, Åkaregatan 8 A
98 132 Kiruna, 0980/19 403. Kontor: Falks hus,
Finngatan 4, 98 331 Kiruna

Linköping: Barbro Linderöth, Enskiftesgatan 128,
583 34 Linköping, 013/88 107.
barbro.linderöth@comhem.se

Lund: Ninna Widstrand, Ö. Vallgatan 57
223 61 Lund, 046/152291,
e-post:ninna.widstrand@swipnet.se

Ludvika: Elise Kulla, Östra Storgatan 16 A
771 50 Ludvika, 0240/16 229

Lysekil: Inger Sterneskog, Ga Strandg.41 B
Lgh 16, 453 31 Lysekil, 0523/160 20

Stockholm: Lena Palmstierna, Landåvägen 10
131 49 Nacka, 08/71 85 372

Sundsvall: Hjärdis Johansson, Faktorigatan 6
853 56 Sundsvall, 060-17 42 42

Uppsala: Kersti Ertem, Ewa Lagerwalls väg 28,
756 43 Uppsala. 018-32 72 14
kersti.ertem@bredband.net

Vänersborg: Anna-Bodil Bengtsson, Kronog.25 B
462 30 Vänersborg, 0521/19 436

Värnamo: Inger Peterson, Slottsvägen 8
331 00 Värnamo, 0370/16 738

Östersund: Eivor Nordman, Na Strandv. 19
832 41 Frösön, 063/12 88 57

Medlemsavgifter 2010

Årsavgift Riks 170 kr, Pg 439 12 25 -2
Stödmedlem 100/år, stud + fam.medl 50kr/år
Stockholm + 70 kr = 240 kr Pg 87 36 27-4
Uppsala + 80 kr = 250 kr Pg 55 41 16-4

Glöm inte att ange avsändare

*Kvinnor
för fred*

RIKSÅRSMÖTE 2010

Lördagen den 17 april

kl 11.00 - 15.00

**ABF, Per-Albin rummet
Sveavägen 41, Stockholm**

Program

Kl 11.00 Årsmötesförhandlingar

12.30 Paus, Kaffe/te smörgåsar

13.00 OFOG -Direktaktion för fred!

**14.00 Risk och säkerhet för kvinnorna
i Irak/Kurdistan - Israel/Palestina**

Motioner till årsmötet skall skickas till KFF Breda gatan 6
115 21 Stockholm eller via e-post:kff@telia.com.

Kvinnor för Fred

Gamla Brogatan 27, 111 20 Stockholm, Red: Breda gatan 6, 115 21 Stockholm

e-post: kff@telia.com - Tel/fax: 08/667 97 27-

Organisationsnummer 802 010-4603